

Annette och Paul Hallmann föll direkt för Käringön när de hittade dit för första gången.

Jordbärskan omgiven av semesterfirande båtfolk på en av restaurangerna på ön.

Kerstin Bagge, född på Käringön, guidar nu på ön. Här vid lotsutkiken, hennes fars gamla arbetsplats.

SMULTRONSTÄLLE

POPULÄR PÄRLA I HAVSBANDET

Finkrog eller en korv på bryggan, textil- eller nakenbad. Valet är fritt på denna pärla som bjuder på så mycket i havsbandet utanför Orust. Text & foto: Jerker Norlander

Populärt, men trångt, även sedan den nya gästhamnen byggdes.

CAIRN ÄR STENRÖSE på engelska och det var vad som fanns på en ö på Bohuskusten. Senare försvenskades cairn till käring och ön fick namnet Käringön. Det är en av de säkraste teorierna om hur ön utanför Hälleviksstrand har fått sitt namn.

I den gamla hamnen, Skeppers hamn, ligger man säkert i alla väder. 12–15 båtar får plats, beroende på båtstorlek. Den andra delen av gästhamnen har plats för ett 100-tal båtar, men ger inte samma skydd. Gästhamnen har god service, med el, dusch, toa, sugtömning, tvättmaskin och torktumlare. Webbkameror visar läget i hamnen och det går att boka plats i förväg.

Fiskrestaurangen Peterson's Krog på Skeppersholme är en havsnära klassiker med stekt torskrygg som paradrätt. Restaurangen öppnar på påsk och avslutar med ett julbord, som man säkrast beställer ett år i förväg. Den som vill kocka själv går till Kristina i fiskaffären och handlar en bit färsk marulk.

PAUL OCH ANETTE HALLMANN kommer från Mossholmen på Tjörn, men det är det första gången som de besöker Käringön med sin Wellcraft 26.

– Ny båt, nya farvatten, skrattar Paul. Allt norr om Marstrand är nytt för honom.

– Vi har tidigare bara åkt i Göteborgs skärgård, men nu ville vi se lite annat, säger Anette Hallmann.

De är glada att de har upptäckt Käringön, som de tycker är fantastiskt trevlig. Ön är både liten och stor, menar de.

– Man kan trängas på bryggorna eller gå ut

på klipporna utan att möta en enda människa. Det uppskattar vi, säger paret.

Sjöräddningssällskapet (SSRS) har tio båtar stationerade på ön. Stationen startades 1921 och har blivit ett centrum för utbildning inom SSRS.

Ströget genom samhället har fått det pampiga namnet Landsvägen. De märkliga valkåkarna i början på Landsvägen var en gång en 50-årspresent som donerades till hamnen av jubilarerna. Nu har de blivit en ikon.

Med lite fantasi går det att tänka sig tillbaka när det var liv och rörelse året om på Käringön. Toppnoteringen är 662 invånare när fisket var på topp och på 50-talet fanns det 25 barn i skolan och sju affärer på ön. Idag finns här ett 80-tal fastboende i de 200 husen.

EN BIT UT till havs syns den knallröda Heidenstam-fyren på Måseskär. Under 2022 fick den en genomgripande renovering för att klara de salta vindarna många år framöver. Den äldre fyren ersattes 1978 av en liten plastfyr strax intill. Fyren var rivningshotad men räddades och blev byggnadsminnesförklarad. Föreningen Måseskärs vänner arbetar för att behålla Måseskär som en öppen fyrplats.

Kerstin Bagge föddes på Käringön men

flyttade till fastlandet för studier och arbete. Nu har hon återvänt och tillsammans med andra kvinnor guidar hon på ön.

– Min pappa var en av tre lotsar på Käringön och de satt alltid, under den ljusa delen av dygnet, uppe i utkiken och spanade efter fartyg som hissade lotsflaggan. Då gick en båt ut med lotsen som tog in båtarna till Lysekil, Marstrand eller Uddevalla. Ibland fick vi barn också följa med lotsen och klättra upp via lotslejdaren och åka med så länge lotsen var ombord, berättar Kerstin.

Tidigare var Käringön en kronholme som tillhörde staten och alla husen stod på ofri mark.

– För några år sedan fick vi köpa loss marken som huset står på. Vi äger marken 50 cm ut från väggen. Resten av marken tillhör kommunen och det är fritt att röra sig överallt, säger Kerstin Bagge.

IKÄRINGÖNS KYRKA finns tre plankor med mer än 150 namn inristade. Det är besättningar och namn på öbor som under årens lopp försvunnit till havs i olyckor. Utanför kyrkan ligger August Simson begravd. Det var prästen och folkskolläraren som under 50 år fostrade Käringöborna i sträng shartauansk lära. Han införde extra helgdagar, avstyrkte olämpliga äktenskap och församlingsbor med sonnamn fick andra efternamn.

Till historien hör att när kvinnorna varit inne på fastlandet skulle de alltid bära med sig ett lass jord i sina förkläden ut till den karga ön. Så anlades bland annat kyrkogården vid kyrkan. ☺

"Ibland fick vi barn också följa med lotsen."